

**ถ้าจะถามจริงๆ ว่าภาษาอังกฤษสำคัญกับการ
เป็นบรรณาธิการมั๊ย**

โดยเฉพาะเป็นบรรณาธิการนิตยสารหัวนอก

อันนี้คงต้องเริ่มย้อนคิดไปถึงจุดมุ่งหมายของการทำ
นิตยสารก่อนเลยว่า เราทำขึ้นมาเพื่ออะไร ทำให้ใครอ่าน

เมื่อมีจุดมุ่งหมายชัดเจนแล้ว หน้าที่ต่อไปก็คือ เรา
ต้องรักสิ่งที่ทำและทำอย่างจริงจังที่สุด

เมื่อนั้นนิตยสารหนึ่งเล่มที่เราสร้างขึ้นมาก็จะมี
ความหมายและมีคุณค่าต่อชีวิตคนอื่นอีกมาก แล้วเราจะรู้

ภาษาอังกฤษ สำคัญอย่างไร... กับการเป็น บรรณาธิการ

สุพิชา สอนคำริห์

ได้ทันทีว่าถึงจะเป็นภาษาอะไรก็ตามในโลก สิ่งที่อยู่ใน
หัวเราตลอดคือคนอ่าน

เพราะฉะนั้นเราต้องทำทุกวิถีทาง เรียนรู้ทุกอย่างเพื่อให้
ให้ได้สิ่งที่ดีที่สุดมา

ยิ่งเรารู้ภาษาเยอะ เราไปเจออะไรดีๆ มา จะรู้สึกอยาก
แบ่งปันทันที เพราะอยากให้คนอื่นได้รับรู้สิ่งนั้นเหมือนเรา

เหมือนกับว่าเราได้ไปสถานที่หนึ่งที่สวยงามเหลือเกิน
แล้วอยากรีบกลับมาเล่าให้เพื่อนฟัง วิชาที่นั้นของเขาจะ
ได้สวยงามตามเราไปด้วย

สิ่งหนึ่งที่เราต้องคิดเสมอในการเป็นบรรณาธิการคือ เราจะทำให้ชีวิตคน
อ่านของเราดีขึ้นได้อย่างไร วันนี้เขาโกรธกับแม่ เราจะทำอย่างไรให้เขาหายโกรธ
กับแม่ อีกวันเขามีปัญหากับที่ทำงาน เราจะช่วยเขาแก้ปัญหาได้อย่างไร ทุกสิ่ง
ที่เราเขียนลงไป คำทุกคำสามารถเปลี่ยนจากผู้หญิงเศร้าคนหนึ่งให้กลายเป็น
ผู้หญิงมีความสุขที่สุดได้

นิตยสารเป็นเหมือนสะพานเชื่อมสิ่งดีๆ ให้คนอ่าน เราทำหน้าที่เป็น
เหมือนสื่อ บางครั้งอาจต้องตีความจากอะไรหลายๆ เป็นอะไรที่เข้าใจง่ายขึ้น บางที
เราต้องใช้วิธีการจัดหน้า วิธีใช้สีเพื่อดึงสายตาคอนให้หันมาอ่านสิ่งที่เราอยากบอก
นั้นก็เพราะว่าเรามั่นใจเหลือเกินว่าสิ่งที่เราบอกเป็นสิ่งที่อาจเปลี่ยนชีวิตเขาได้

ก่อนจะเขียนอะไรซักอย่างเราจึงต้องหั่งคั่นคว้า สัมภาษณ์ อ่านหนังสือ
หลายเล่ม และกลั่นกรองความคิดออกมาให้เป็นสิ่งที่เข้าใจได้ไม่ยาก เพื่อให้คนที่

สุพิชา สอนดำริห์ เธอเรียนหนังสือแบบสายฟ้าแลบ สอบปลายภาคปี 4 ของคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปเรียนต่อปริญญาโทที่อังกฤษทันที เดินทางกลับมารับพระราชทานปริญญาตรีและกลับไปรับปริญญาโทที่อังกฤษในหัวงเดียวกั้น

การวางแผนการศึกษาของเธอไม่ธรรมดา แต่ที่น่าทึ่งกว่าคือการที่เธอชอบอ่านหนังสือมาตลอดชีวิต และแนวโน้มที่จะทำงานเกี่ยวกับหนังสือ ในที่สุดเธอก็ได้เป็นบรรณาธิการสมตามเจตนาธรรมณ์

อ่านได้มีแนวคิดใหม่ๆ เอาไปใช้ในชีวิต ขั้นตอนเหล่านี้ละ ภาษาอังกฤษจะเข้ามาแทรกอยู่ตลอดเราไม่จำเป็นต้องเป็นคน ที่รู้เรื่องๆ นั้นดีที่สุดใน แต่เราสามารถหาสิ่งที่คนอื่น อาจไม่เคยเจอให้กับเขาได้

ตลอดเวลาการทำงาน การอ่าน ฟัง พูดกับคน สิ่งเกิดทุกสิ่งรอบตัว นิ่งคิดฝันบ้าง เป็นสิ่งที่สำคัญเหลือ เกิน เราต้องอ่านหนังสือให้เยอะที่สุด มันเหมือนกับเรา ต้องเดินทางไปให้ทั่วโลกตลอดเวลา หนังสือเลยกลายเป็น ตัวเชื่อมให้เรา และถ้าเราอยากได้อะไรดีๆ มาก เราก็ ต้องอ่านมาก โดยเฉพาะหนังสือภาษาอังกฤษ เพราะมัน มักจะมีสิ่งดีที่อยู่ไกลตัวเราออกไป คนไทยไม่จำเป็นต้อง เก่งทุกเรื่อง รู้ทุกเรื่อง มันอยู่ที่ว่าเรากำลังทำอะไรอยู่ ก็

อ่าน เราคือคนกำหนดเทรนด์ ถ้าเรามัวแต่คิดว่า เขียน ภาษาอังกฤษลงไป เขาไม่เข้าใจหรอก แล้วเมื่อไหร่เขา จะเข้าใจล่ะ หรือถ้าเราคิดว่าเราเป็นนิตยสารภาษาไทย ทำให้คนไทยอ่าน ไม่ควรมีภาษาอังกฤษ นั่นก็เท่ากับว่า เรากำลังสร้างความแตกต่างของคนอยู่

ตัดเรื่องภาษาออกไปเลย มองแต่จุดมุ่งหมาย ว่า เราต้องการให้คนอ่านได้อะไร ที่เหลือไม่สำคัญแล้ว อย่า ใช้ภาษามาเป็นอุปสรรคที่จะหยิบยื่นสิ่งดีๆ ให้คน

เหตุผลที่เราต้องมีภาษาอังกฤษเข้ามาในหนังสือ เลยเป็นเพราะคำภาษาอังกฤษบางคำกระชับดี เขียนแล้ว สั้นๆ เข้าใจได้ทันที อย่างเช่นคำว่า “คำแนะนำ” ใน ภาษาไทย ส่วนในภาษาอังกฤษ เราใช้เป็นคำว่า “Tip”

แทน ฟังแล้วง่ายๆ ไม่ต้องเป็นทางการ มาก เป็นจุดช่วยดึงสายตาของคนที่ไม่ ชอบอ่านหนังสือ ให้หันมาสนใจได้มาก ขึ้นเหมือนกัน จะทำให้ทั้งหน้าดูฮิปขึ้น เบรียวขึ้น เมื่อมีตัวอักษรภาษาอังกฤษ เข้ามา เหมือนเรากำลังหาวิธีทำให้คนรัก การอ่านมากขึ้นมาด้วย

ในส่วนตัวแล้วเป็นคนชอบอ่าน หนังสือมากมาตั้งแต่เด็ก ตอนแรกก็อ่าน แต่ภาษาไทย คราวนี้เกิดความสงสัยว่า เรื่องแปลที่เราชอบๆ หลายๆ เรื่อง ถ้า เกิดเป็นภาษาแม่ของเขา ความรู้สึกตอน อ่านจะต่างกันมั้ย เราอ่านแล้วจะร้องไห้ มากกว่านี้อีกมั้ย ด้วยความหลงใหลหนังสือ เล่มนั้น เลยทำให้เราพยายามจะสัมผัส หนังสือเล่มนั้น ให้ใกล้ที่สุด ไม่ได้เป็น

ในเมื่องานเราคือ การแบ่งปันทุกสิ่งให้คนอ่าน เราเลย ต้องเปิดโลกทุกโลกให้ตัวเอง

เคยมีคนถามเหมือนกันว่าทำไมในนิตยสารไทย ต้องใส่ภาษาอังกฤษเข้าไปด้วย แล้วคนอ่านจะเข้าใจ หรือ หรืออย่างคอลัมน์ Book Review ทำไมต้องแนะนำ หนังสือภาษาอังกฤษให้อ่านกัน คนไม่อ่านหรอก

ความคิดเหล่านี้ค่อนข้างจะเป็นความคิดที่แคบ อยู่ซักหน่อย และมองข้ามจุดสำคัญของการทำนิตยสาร ไปคือ เราเป็นสื่อ เราต้องคอยหาอะไรใหม่ๆ ให้คน

คนเก่งภาษาอังกฤษอะไรกันหนาเลย แต่เราก็พยายามไป หาหนังสือเล่มหลักมาอ่านจนได้

จำได้ว่าหนังสือภาษาอังกฤษเล่มแรกที่อ่านคือ หนังสือสำหรับเด็กของ โรอัล ดาลห์ ก็ได้เข้าใจหมด ทั้งเล่ม แต่รู้สึกได้เลยว่าอ่านสนุกจัง แล้วทำให้เรารู้ คัพที่ใหม่ๆ เพิ่ม บางอย่างที่ไม่เข้าใจ เราก็เดาเอาได้ ตั้ง แต่นั้นมาเลยอ่านหนังสือสลับกันทั้งภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษ และถ้าหนังสือแปลเล่มไหนอยากอิน จิตๆ ก็อ่านเล่มที่เป็นภาษาอังกฤษเอา

และโชคดีที่ไม่ล้มเลิกความตั้งใจอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เลยทำให้วันนี้เราเข้ามาเป็นบรรณาธิการนิตยสารได้

ก่อนหน้านี้จะชอบอ่านนิตยสารภาษาอังกฤษมาก เล่มโปรดคือ Glamour อ่านตลอด แล้วก็เป็นที่ทำให้รู้ว่าตัวเองอยากทำงานอะไร รู้ทันทีว่าเราชอบและอยากทำนิตยสารมาก บวกกับคอยอ่านเพื่อเกิดบุ๊ควิทยากรทุกอย่างที่ขวางหน้า เลยเหมือนเรารู้แง่คิดอะไรเยอะ สิ่งเหล่านี้สะสมกันเกิดเป็นความมั่นใจขึ้นเรื่อยๆ จนถึงวันนี้สิ่งที่ได้สะสมมาจากการอ่าน ไม่รู้มันซึมมาจากไหน แต่มันซึมมาใช้กับงานที่เราทำอยู่ได้จริงๆ

อย่างความชอบหนึ่งคือชอบอ่านคำภาษาอังกฤษสวยๆ มากมาตั้งแต่เด็ก ทั้งกลอน กลอนแปล บทกวีจดหมายรัก

ชอบกลอนรักของเชคสเปียร์ อ่านแล้วทุกอย่างรอบตัวเหมือนหยุดอยู่กับที่ ไม่คิดเรื่องอื่นในหัว

หลงรักคำสวยๆ ของ อະรุณยาตี รอย จากเรื่อง The God of Small Thing เธอสามารถใช้คำภาษาอังกฤษง่ายๆ มารวมกันได้ อย่างเทและเพราะเหลือเกิน

ชอบภาษามาเฟียจากเรื่อง The God Father ภาษาระหับและฟาดฟันสุด ทำให้รู้สึกคนกลุ่มนี้มีอะไรน่าค้นหา อยากรู้จักชีวิตมาเฟียมากขึ้น

ทั้งหมดส่งผลโดยตรงกับการเป็นบรรณาธิการ เช่น สามารถแนะนำคนอ่านได้ว่าเมื่อไหร่ที่รู้สึกเศร้า เขียนอะไรระบายความรู้สึกตัวเองออกมา แล้วจะสงบขึ้น มันเหมือนกับตอนที่ได้อ่านกลอนเชคสเปียร์ตอนที่เขาบรรยายถึงหญิงคนรัก เขาระบายมันออกมา อ่านแล้วก็ซาบซึ้งตามไป

บรรณาธิการต้องคอยสังเกตคน สังเกตความรู้สึกคน ยิ่งเป็นผู้หญิงด้วยแล้ว ผู้หญิงมีหลายอารมณ์ หลายแง่มุม เพศหญิงน่ารัก สามารถเสกบันดาลให้ดอกไม้ธรรมดากๆ เป็นดอกไม้หอมกว่าเดิมได้ การได้อ่านหนังสือ ได้อ่านถ้อยคำภาษาอังกฤษทั้งหลาย เลยเหมือนกับได้ท่องเที่ยวกับจินตนาการของคน ได้รู้จักคนมากขึ้น และทำให้เราเข้าใจคนขึ้น ส่งผลถึงตอนทำงานทำให้เราสามารถหาเหตุผลให้กับเรื่องๆ หนึ่งได้มากมายหลายเหตุผล ตรงนี้สำคัญเพราะว่าคนไม่ได้มีคนเดียวในโลก เราต้องคิดว่าเรากำลังคุยกับคนทั้งโลก แล้วแต่ละคนต่างกันเหลือเกิน สิ่งๆ หนึ่งอาจจะเพอร์เฟ็คท์สำหรับคนหนึ่ง แต่อาจเป็นสิ่งที่แย่ที่สุดสำหรับอีกคนหนึ่งได้ ยิ่งเราได้ทำความเข้าใจคนให้มากที่สุดจึงเป็นเรื่องสำคัญมากๆ มันทำให้เราเป็นกลาง ทำให้เราเปิดกว้าง ทำให้เราสามารถสร้างสมดุลให้กับสังคมได้

อย่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นล่าสุดกับตัวเองคือ เราคิดไม่ออกเลยว่าถ้าเราไม่ได้อ่านหนังสือของ Osho แล้ว

“

...ตอนแรกก็อ่านแต่ภาษาไทย คราวนี้เกิดความสงสัยว่าเรื่องแปลที่เราชอบๆ หลายๆ เรื่อง ถ้าเกิดเป็นภาษาแม่ของเขา ความรู้สึกตอนอ่านจะต่างกันมั้ย เราอ่านแล้วจะร้องไห้มากขึ้นมั้ย คนเขียนเขาต้องการสื่ออะไรมากกว่านี้อีกมั้ย

ด้วยความหลงใหลหนังสือเล่มนั้น เลยทำให้เราพยายามจะสัมผัสหนังสือเล่มนั้นให้ใกล้ที่สุด ไม่ได้เป็นคนเก่งภาษาอังกฤษอะไรนักหนาเลย แต่เราก็พยายามไปหาหนังสือเล่มหลักมาอ่านจนได้

”

“

ถ้าทั้งชีวิตเราไม่ได้บรรลุแบบพระพุทธเจ้า หรือเข้าใจชีวิตแบบ ทะไล ลามะ แล้วยังไม่ชอบอ่านหนังสือ ไม่ชอบอ่านอะไรที่เป็นภาษาอังกฤษอีก เราคงไม่สามารถคิดอะไรดีๆ ได้ การเป็นบรรณาธิการ คงเป็นได้ครั้งๆ กลางๆ อย่างมากก็คงเขียนได้เรื่องแนววัตถุนิยมทั่วไป คงไม่สามารถสร้างพื้นฐานความคิดดีๆ ให้คนอื่นได้

”

เราจะเขียนบอกคนอ่านว่าสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตไม่ใช่ เงิน ชื่อเสียง เกียรติยศได้ยังไง Osho เป็นนักคิดชื่อดังชาวอินเดีย เขาได้รับการขนานนามว่าเป็นพระเจ้า ต่อจาก Jesus Christ ข้อเขียนของเขาเป็นภาษาอังกฤษด้วยความชอบพลิกหนังสือภาษาอังกฤษเวลาไปเดินตามร้านหนังสือ เลยทำให้สะดุดตากับข้อความของเขา อย่างเช่นเขาจะบอกว่า Wherever you find that society is in conflict with nature, choose nature --- whatever the cost. You will never be a loser.

เขาสอนให้เราพาตัวเองกลับไปหาสิ่งที่เป็นธรรมชาติที่สุด บริสุทธิ์ที่สุด แล้วเราจะไม่มีวันเสียใจเลย เลยทำให้เรานึกต่อว่า เออ! จริงสินะคะ คนเรานี้ในที่สุดไม่เหลืออะไรเลยจริงๆ เงินทอง ชื่อเสียง สถานะ ไม่สำคัญเลยซักนิด ยิ่งทำให้เรารุ่นวายใจ และมีแต่ปัญหา จากงานเขียนนี้ของ Osho ที่เราได้อ่าน ทำให้ต้องไปหางานอื่นๆ ของเขาอ่าน ทำให้ความคิดเริ่มนิ่งขึ้น และเข้าใจชีวิตมากขึ้น เกิดเป็นปัญญาไปเขียนเรื่องบอกคนอ่าน ต่อได้ว่าสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตคืออะไร พอเขาได้อ่าน

จากสิ่งเลวร้ายที่เขาเจอ อย่างน้อยมันก็จะทำให้เขาได้คิดกัน และสามารถลุกขึ้นมาได้

ถ้าทั้งชีวิตเราไม่ได้บรรลุแบบพระพุทธเจ้า หรือเข้าใจชีวิตแบบทะไล ลามะ แล้วยังไม่ชอบอ่านหนังสือ ไม่ชอบอ่านอะไรที่เป็นภาษาอังกฤษอีก เราคงไม่สามารถคิดอะไรดีๆ ได้ การเป็นบรรณาธิการคงเป็นได้ครั้งๆ กลางๆ อย่างมากก็คงเขียนได้เรื่องแนววัตถุนิยมทั่วไป คงไม่สามารถสร้างพื้นฐานความคิดดีๆ ให้คนอื่นได้

ขอฝากไว้กับทุกคนเลยว่าชีวิตจะมีเสียงหัวเราะได้มากถ้าเราไม่ปิดกั้นตัวเองจากอะไรๆ ยิ่งเราไม่รู้ภาษาเยอะ เราก็จะได้แต่สิ่งดีๆ เยอะขึ้นเท่านั้น มีคนอีกกี่ล้านคนที่เราไม่เคยได้สัมผัสเขา สิ่งที่ยากที่สุดที่เราจะเข้าใจเขาได้ก็คือการอ่าน และการอ่านไม่ทำร้ายใคร อ่านเจออะไรดีๆ แล้วอย่าลืมบอกต่อด้วยละ

เชื่อเถอะว่าชีวิตไม่ได้ต้องการอะไรมากไปกว่านี้หรอก

โครงการอบรมภาษาอังกฤษ

โดย

ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันภาษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระยะเวลาในการรับสมัครและเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ

ครั้งที่ 1	รับสมัคร	เดือนพฤศจิกายน	อบรม	เดือนธันวาคม-มีนาคม
ครั้งที่ 2	รับสมัคร	เดือนมีนาคม	อบรม	เดือนเมษายน (ภาคฤดูร้อน)
ครั้งที่ 3	รับสมัคร	เดือนเมษายน	อบรม	เดือนพฤษภาคม (ภาคฤดูร้อน)
ครั้งที่ 4	รับสมัคร	เดือนมิถุนายน	อบรม	เดือนกรกฎาคม-กันยายน
ครั้งที่ 5	รับสมัคร	เดือนกันยายน	อบรม	เดือนตุลาคม

TOEIC: สำหรับผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการเตรียมตัว สำหรับการสอบเข้าทำงานกับบริษัท บางแห่งหรือสายการบินต่างๆ

TOEFL: สำหรับผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการเตรียมตัวสำหรับการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ โดยเน้นเนื้อหา เช่น การอ่านและการใช้ศัพท์, ความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาอังกฤษ, การฟัง, การเขียน

IELTS: สำหรับผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการเตรียมตัวสำหรับการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ โดยเน้นเนื้อหา การอ่านและการใช้ศัพท์, การฟัง, การเขียนบรรยายหัวข้อต่าง, การพูดเพื่อแสดงข้อคิดเห็นต่างๆ

CU-TEP: สำหรับผู้ที่ต้องการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา หรือโครงการนานาชาติของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเน้นเนื้อหา เช่น การอ่านและการใช้ศัพท์, ความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาอังกฤษ, การฟัง, การเขียน

English for Business: สำหรับผู้ที่ต้องการพัฒนาความรู้และความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อประโยชน์ในการทำงานและมีความมั่นใจในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษดียิ่งขึ้น ครอบคลุมทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน

Everyday English: สำหรับผู้ที่ต้องการฟื้นฟูความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษเน้นทักษะ การอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด

Translation (Eng-Thai): สำหรับผู้ที่ต้องการพัฒนาทักษะในการแปลข้อความจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ซึ่งนอกจากผู้แปลจะได้ฝึกแปลงานในรูปแบบต่างๆ แล้ว ยังจะได้ฟื้นฟูไวยากรณ์และเพิ่มพูนคำศัพท์ต่างๆ ด้วย

Effective Writing I: สำหรับผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนทักษะทางการเขียนเบื้องต้นโดยมีเนื้อหาครอบคลุม ตั้งแต่ไวยากรณ์ที่ถูกต้องในการเขียนประโยค โครงสร้างของประโยคและคำเชื่อมต่างๆ ที่ทำให้ประโยคมีความต่อเนื่อง และการเขียนประโยคในลักษณะต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

Effective Writing II: สำหรับผู้ที่ต้องการพัฒนาทักษะด้านการเขียน เน้นการเขียนย่อหน้าที่ดีในรูปแบบต่างๆ และการเขียนรายงาน

Effective Communication: สำหรับผู้ที่ต้องการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูด เน้นหัวข้อสนทนาในชีวิตประจำวัน

Grammar in Use: สำหรับผู้ที่ต้องการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์ในการสอบแข่งขันเข้าศึกษาในระดับต่างๆ รวมถึงการใช้ในชีวิตการทำงาน โดยนำไวยากรณ์เข้ามาช่วยในการอ่านเพื่อจับใจความ การอ่านแบบตีความ การเขียนในระดับประโยคและระดับย่อหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สนใจติดต่อ : ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันภาษา ชั้น 2 ห้อง 212

อาคารเปรมบุรฉัตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร. 0 2218 6017-9, โทรสาร 0 2218 6106, website : <http://www.culi.chula.ac.th>

รับสมัครในวันและเวลาราชการ